

Druhý príchod Pána Ježiša Krista

Vzkriesenie a vychvátenie spravodlivých – a spasenie Izraela

Čo Písmo učí o vzkriesení mŕtvych – prvé vzkriesenie

□

Ale jeden každý vo svojom vlastnom poriadku: prvotina Kristus,

potom tí, ktorí sú Kristovi, za jeho príchodu.

1. Korinským 15:23

□

...A ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov.

A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie.

Zjavenie 20:4-5

□

A stane sa toho dňa, že ostatok Izraela a to, čo unikne záhube z domu Jakobovho, nebude sa viacej spoliehať na toho, kto ho bije, ale sa spolieha na Hospodina, Svätého Izraelovho, v pravde.

Izaiáš 10:20

Keď sa v 1. liste Korintským 15:23 hovorí o príchode Krista, myslí sa tým jeho druhý príchod na zem v už oslávenom tele a v zmysle verša: „...Kristus, raz obetovaný tým cieľom, aby vyniesol hriechy mnohých na kríž, po druhé sa ukáže bez hriechu tým, ktorí ho očakávajú, na spasenie.“ (Židom 9:28). Hovoríme teda o prvom príchode, počas ktorého bol Kristus, raz obetovaný tým cieľom, aby vyniesol hriechy mnohých na kríž, a o jeho druhom príchode, kedy po druhé sa ukáže bez hriechu tým, ktorí ho očakávajú, na spasenie. Návrat Pána Ježiša Krista je jedno z hlavných novozmluvných zasľúbení a prorociev (Skutky 3:21; Jakub 5:7-8).

Pán Ježiš Kristus bol po svojom vzkriesení z mŕtvych na štyridsiaty deň vzatý na nebo a posadený po pravici Otca nebeského (Skutky 1:3; Kolosenským 3:1; Židom 10:12). Tam má zotrvať až do času napravenia všetkých vecí, o ktorých hovoril Boh skrze ústa svojich prorokov (Skutky 3:21). Príde však čas, keď Pán Ježiš vstane zo svojho miesta a znova, opätovne, po druhé príde sem na túto zem. To bude jeho druhý príchod.

Druhý Kristov príchod má niekoľko účelov a naplní sa ním niekoľko zámerov v Božom pláne spasenia. Z Písma môžeme rozpoznať tieto hlavné účely jeho druhého príchodu:

A. Pán Ježiš Kristus príde po svoju Cirkev. Príde ako Ženích po svoju Nevestu, aby si k sebe

vzal všetkých, ktorí uverili v neho a v jeho dielo. Takto to aj on sám vysvetľuje svojim učeníkom: „pretože vám idem pripraviť miesto a keď odídem a pripravím vám miesto, prídem zase a poberiem si vás k sebe, aby ste tam, kde som ja, aj vy boli.“ (Ján 14:3). Tí, ktorí zomreli vo viere v neho, budú vzkriesení. Toto vzkriesenie je v Písme nazvané prvé vzkriesenie (Zjavenie 20:4-6)¹). Spolu s udalosťou prvého vzkriesenia nastane aj vychvátenie spravodlivých žijúcich (1. Tesalonickým 4:17). Preto sa často výrazom prvé vzkriesenie súhrnne označuje nielen vzkriesenie spravodlivých zomretých, ale aj vychvátenie spravodlivých žijúcich. Takto výraz prvé vzkriesenie použijeme na niektorom mieste aj v tomto článku^{V1}.

B. Príde kvôli spásu izraelského národa tak, ako je to predpovedané napr. aj prorokom Izaiášom, ktorého cituje apoštol Pavol v Liste Rímskym 11:26.

C. Príde poraziť/premôcť antikrista a satana (2. Tesalonickým 2:8-9; Zjavenie 19:20, 20:1-3, 20:10).

D. Príde súdiť pohanské národy (Matúš 25:31-32).

E. Príde, aby na zemi založil tisícročné kráľovstvo a vládol (Zjavenie 19:6, 20:4).

Tieto účely sa svojím obsahom od seba odlišujú, ale v celkovom Božom pláne všetky spolu súvisia a dopĺňajú sa.

Pod druhým príchodom Pána Ježiša Krista sa bežne rozumejú udalosti, ktoré sa začnú tým, že Kristus odíde zo svojho miesta, kde sa teraz nachádza – teraz sedí po pravici Boha – a budú zavŕšené súdom veľkého bieleho trónu (Zjavenie 20:11). V tomto článku sa však budeme venovať iba časti tohto obdobia, a síce dobe od začatia druhého príchodu až po okamih, keď sa jeho noha fyzicky dotkne zeme. Alebo povedané inak: od vychvátenia Cirkvi (prvé vzkriesenie – 1. Tesalonickým 4:13-18; 1. Korintským 15:51) po začiatok tisícročného kráľovstva. A ešte presnejšie, z tohto obdobia nás zaujímajú hlavne dve udalosti: 1. vzkriesenie a vychvátenie spravodlivých a 2. spasenie Izraela. Prvá udalosť nastane hneď na samom počiatku jeho príchodu.

Pán Ježiš sa fyzicky (viditeľne) vráti na zem už so všetkými spravodlivými z prvého vzkriesenia. Pri tom sa jeho noha fyzicky dotkne zeme na Olivovom vrchu a všetci svätí (spasení z prvého vzkriesenia) už budú s ním („...A tak príde Hospodin, môj Boh, a všetci svätí s tebou.“ – Zachariáš 14:4-5). Fyzický kontakt Pána Ježiša so zemou nastane v jeden konkrétny deň, ktorý je známy iba Otcovi (Zachariáš 14:7; Skutky 1:7). V tejto dobe, možno v tomto jednom dni, bude zachránený/spasený Izrael (Izaiáš 10:20; Rímskym 11:5) – toto je druhá udalosť, ktorej sa v článku venujeme.

Druhý príchod Pána Ježiša Krista je teda jednak súhrnné pomenovanie udalostí od prvého vzkriesenia (vychvátenia Cirkvi) až po súd veľkého bieleho trónu, a jednak sa ním rozumie aj konkrétna udalosť, keď fyzicky zostúpi na túto zem a jeho noha sa dotkne zeme. Nepoznáme konkrétny dátum a ani hodinu, kedy nastane druhý príchod Pána Ježiša v oboch spomenutých významoch. S určitosťou môžeme povedať iba to, čo zjavuje Písmo. Písmo nespochybniteľne učí, že Pán Ježiš sa na túto zem určite vráti, že si k sebe vezme svojich vykúpených (Cirkev), že bude vzkriesenie mŕtvych a že na konci posledných dní nastanú dramatické udalosti, ako ich

opisuje kniha Zjavenie Jána.

Okrem udalostí, o ktorých hovoríme v predchádzajúcich odsekoch, sa počas druhého príchodu Pána odohrajú aj iné udalosti. O týchto však v tomto článku nebudeme písať, sú to už iné témy. V ďalšom texte sa budeme venovať len prvým dvom účelom (A. a B.) druhého Pánovho príchodu.

A. Prvé vzkriesenie

Prvá etapa druhého Kristovho príchodu:

a) vzkriesenie spravodlivých (Skutky 24:15)

Písmo opisuje vzkriesenie z mŕtvych ako istotu. Vzkriesení budú všetci mŕtvi. Nie všetci mŕtvi však budú vzkriesení naraz, v rovnakom čase. Najprv, pri prvom vzkriesení, budú vzkriesení len tí, ktorí sú Kristovi (1. Korinským 15:23), teda tí, ktorí uverili v osobu a dielo Ježiša Krista, ktorí zomreli vo viere v jeho evanjelium. To sú tí, ktorých Písmo označuje ako nové stvorenie v Kristovi (2. Korinským 5:17). To sú tí, ktorí už nie sú sami svoji (1. Korinským 6:19). Títo sú Kristovým vlastníctvom a apoštol Pavol o tom vo svojich listoch vydáva svedectvo, napr.: sme Pánovi (Rímskym 14:8) a o Ježišovi Kristovi píše ako o našom Pánovi (1. Tesalonickým 3:11, 5:23; 2. Petrov 1:14). Pán Ježiš očistil sebe ľud... (Títov 2:14) a tento ľud je jeho nadobudnuté

vlastníctvo (Efezským 1:14). Takéto svedectvo vydávajú aj verše Marek 9:41; 1. Korintským 3:23 a ďalšie.

Pri prvom vzkriesení príde iba po tých, ktorí mu patria. Ostatní mŕtvi neožijú, budú vzkriesení až po tisícročnom kráľovstve (Zjavenie 20:5).

Hlavný text, v ktorom sa opisuje prvé vzkriesenie, vzkriesenie spravodlivých, je uvedený v 1. Tesalonickým 4:13-18:

„13 Ale nechceme, bratia, aby ste nevedeli o tých, ktorí zosnuli, aby ste sa nermútili ako aj ostatní, ktorí nemajú nádeje.

14 Lebo ak veríme, že Ježiš zomrel i vstal z mŕtvych, tak i Boh tých, ktorí zosnuli, skrze Ježiša privedie s ním.

15 Lebo to vám hovoríme slovom Pánovým, že my živí, ponechaní do príchodu Pánovho, istotne nepredstihneme tých, ktorí zosnuli.

16 Lebo sám Pán s veliteľským povelom, s hlasom archanjela a s trúbou Božou zostúpi z neba, a mŕtvi v Kristu vstanú najprv;

17 potom my živí ponechaní budeme razom s nimi vychvátení v oblakoch v ústrety Pánovi do

povetria. A takto budeme vždycky s Pánom.

18 Takže sa potešujte navzájom týmito slovami.“

Na prvom mieste apoštol Pavol chce potešiť bratov, ktorých spolubratia v Kristovi už nie sú medzi živými. O týchto sa v texte píše ako o tých, ktorí zomreli a z kontextu tohto miesta je zrejmé, že sa tým myslia tí, ktorí zomreli vo viere v evanjelium Ježiša Krista. Pavlovo uistenie je založené na tom, že Pán Ježiš bol vzkriesený z mŕtvych a keď opäť príde na túto zem, Boh aj ich privedie spolu s ním (verš 14). Ak títo majú prísť na zem spolu s Kristom za jeho druhého príchodu, najprv musia byť vzkriesení z mŕtvych. Túto nádej majú iba tí mŕtvi, ktorí boli vyhlásení za spravodlivých tým, že im bola pripočítaná Kristova spravodlivosť. Toto je prvé vzkriesenie, vzkriesenie spravodlivých (Zjavenie 20:4-5). Ostatní mŕtvi budú vzkriesení až po tisícročnom kráľovstve a udalostiach spojených s jeho koncom („A ostatní mŕtvi neožili, až sa dokoná tisíc rokov“ – Zjavenie 20:5 a 7-13, najmä verš 12).

Podľa verša 1. Tesalonickým 4:16 udalosť prvého vzkriesenia budú sprevádzať tri „zvukové znamenia“:

a. Prvým je veliteľský povel Pána. Tento veliteľský povel je hlas samého Pána Ježiša tak, ako to uvádzajú aj verše v evanjeliu Jána 5:28-29. Hlas Pána Ježiša Krista vyvolá mŕtvych z hrobov: „príde hodina, v ktorú všetci, ktorí sú v hroboch, počujú jeho hlas“. V rámci prvého vzkriesenia mŕtvych však Pán z hrobov vyvolá iba spravodlivých mŕtvych, iba tých, ktorí zomreli vo viere v neho. Nespravodliví mŕtvi budú z hrobov vyvolaní až po uplynutí tisícročného kráľovstva (Zjavenie 20:5 a verše 12-13).

b. Ďalšie dva zvuky sú: hlas archanjela a trúba Božia. Obe tieto znamenia Písmo bližšie

neurčuje.

b) vychvátenie spravodlivých žijúcich

Udalosť prvého vzkriesenia má akoby dve súčasti a týka sa dvoch skupín spravodlivých. Jednou súčasťou je samotné vzkriesenie spravodlivých mŕtvych a druhou vychvátenie spravodlivých v tom čase (okamihu) ešte žijúcich (spravodlivých žijúcich). „...mŕtvi vstanú neporušiteľní a my budeme premenení“ (1. Korinským 15:51-52; 1. Tesalonickým 4:17). Žijúci spravodliví budú razom spolu so vzkriesenými spravodlivými vychvátení v ústrety Pánovi do povetria.

Spravodliví veriaci okrem toho, že budú zo zeme v okamihu vychvátení, zažijú aj nadprirodzenú premenu svojich tiel. Vzkriesení z mŕtvych už budú vzkriesení priamo do nových premenených (oslávených) tiel. Obe skupiny tým dostanú nové neporušiteľné a nesmrteľné (oslávené) telá (1. Korinským 15:51-53).

Obe skupiny budú vyzdvižené v ústrety Pánovi v oblakoch a s Pánom sa stretnú v povetrí (1. Tesalonickým 4:17), čo by mohlo byť miesto niekde v nižších častiach zemskej atmosféry blízko zemského povrchu, tam, kde sa ešte vyskytujú oblaky. Od okamihu stretnutia s Pánom všetci spravodliví už budú navždy s Pánom (verš 17). A to je pre nás, všetkých spravodlivých v Pánovi (pre jeho Cirkev, teda tých, ktorí tvoria jeho telo) radostná a potešujúca budúcnosť (verš 18).

c) Lokalizácia udalosti prvého vzkriesenia

Text 1. listu Tesalonickým 4:13-18 hovorí o znameniach, ktoré budú sprevádzať vzkriesenie spravodlivých mŕtvych a spolu s nimi i vychvátenie spravodlivých žijúcich (verš 16). Neposkytuje však žiaden časový údaj, z ktorého by sme mohli usudzovať, kedy sa to stane, čiže kam by sme túto udalosť mohli umiestniť na časovú os. Na to poukazuje iný, nasledujúci text Písma: „Hľa, tajomstvo vám hovorím. Všetci nezosneme, ale všetci budeme premenení, razom, v okamihu, pri zatrúbení poslednej trúby. Lebo zatrúbi, a mŕtvi vstanú neporušiteľní, a my budeme premenení.“ (1. Korinským 15:51-52). V skutočnosti ani tento text nelokalizuje/neumiestňuje udalosť prvého vzkriesenia a vychvátenia žijúcich spravodlivých (Cirkvi) na časovú os. Neurčuje dátum, kedy táto udalosť nastane. Tento text ale už určuje jej umiestnenie medzi ostatné udalosti posledných dní, a tým ich dáva s nimi do súvisu.

Písmo v 1. liste Korinským 15:51 oznamuje, že prvé vzkriesenie mŕtvych a vychvátenie žijúcich v Pánovi nastane pri zatrúbení poslednej trúby. Ak ide o poslednú trúbu, znamená to, že trúb je väčší počet, skupina. Posledná trúba je poslednou zo siedmich trúb, na ktorých budú trúbiť určení siedmi anjeli a budú nimi ohlasovať niektoré z udalostí posledných dní (Zjavenie 8:2).

Lokalizáciu (umiestnenie) udalosti prvého vzkriesenia so zaznením poslednej zo siedmich trúb považujem za opodstatnenú a jednoznačnú, lebo nikde inde sa v Písme nehovorí o väčšom množstve, skupine trúb, iba v knihe Zjavenie (8:2, 8:7-9:13, 10:7, 11:15-17). Keď sa na iných miestach Písma hovorí o trúbe alebo o trúbení, tak ide len o jednu, jednotlivú trúbu, a nie o skupinu trúb.

Pri prvom vzkriesení mŕtvych a vychvátení spravodlivých žijúcich bude, podľa 1. listu Tesalonickým 4:16, znieť trúba Božia. Pritom prvé vzkriesenie a vychvátenie podľa 1. Korinským 15:51 nastane pri zaznení poslednej trúby, čo je podľa Zjavenia 8:6 a 11:15 jedna z vyššie spomenutých siedmich trúb, na ktorých budú trúbiť siedmi anjeli. A to, čo bude podľa Matúša 24:31 pri viditeľnom príchode Pána znieť, je trúba veľkého zvuku. Usudzujem, že trúba Božia a posledná (siedma) trúba je jedna a tá istá trúba (Zjavenie 8:2), ale je iná ako trúba veľkého zvuku (Matúš 24:31).

Udalosti na konci časov sú v Písme opísané a ohlasované cez sedem pečatí (Zjavenie 5:1, 6:1-8:1), sedem trúb (Zjavenie 8:2, 8:7-9:13, 10:7, 11:15-17) a sedem čiaš Božieho hnevu (Zjavenie 16:1). Pečate a trúby ohlasujú súženie, ktoré nastane na konci časov. Čaše ohlasujú vylievanie Božieho hnevu. Pečate, trúby a čaše nasledujú po sebe v takom časovom poradí v ako sú uvedenéP1.

Po odznení poslednej (siedmej) trúby bude prvé vzkriesenie z mŕtvych a vytrhnutie žijúcich spravodlivých. Táto predstava dobre korešponduje aj s veršami Ján 3:16+18+36. Cirkev prejde súžením ohlasovaným siedmimi pečaťami a siedmimi trúbami, ale už nebude podliehať Božím súdom predstaveným siedmimi čašami Božieho hnevu. Cirkev, to sú tí, ktorí uverili evanjeliu Ježiša Krista. Títo sú v milosti Božej, a nie sú pod Božím hnevom a Božím odsúdením – hnev Boží sa na nich už nevzťahuje, preto budú zo zeme vychvátení ešte predtým, ako bude Boh na zem vylievať svoj hnev cez sedem čiaš („Kto verí v Syna, má večný život; ale kto nie je vo viere poslušný Synovi, neuzrie života, ale hnev Boží zostáva na ňom“ – Ján 3:36, „Amen, amen vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ – Ján 5:24. Rovnako tak Písmo hovorí aj vo verši: „lebo vás nepostavil Boh cieľom hnevu, ale aby sme nadobudli spasenie skrze nášho Pána Ježiša Krista“ – 1. Tesalonickým 5:9).

Ďalší argument, ktorý podporuje lokalizáciu prvého vzkriesenia do trúbenia siedmej (poslednej) trúby je ten, že Pán Ježiš (Boží Baránok) je počas rozlamovania pečatí a trúbenia trúb stále na tróne. Ako zjavuje verš 1. Tesalonickým 4:17, a ako o tom píšeme vyššie, k stretnutie Pána s Cirkvou dôjde v povetrí, v oblakoch, blízko zemského povrchu. Aby k tomuto a takémuto stretnutiu došlo, Pán musí zo svojho miesta na nebeskom tróne vstať a odtiaľ odísť. On však zo svojho miesta na tróne vstane a odíde až keď prevezme kráľovstvo – a k tomu dôjde až počas trúbenia siedmej (poslednej) trúby (Zjavenie 11:15-18, hlavne verš 17; pozri aj 10:7 a Skutky 3:21). Až pri zatrúbení siedmeho anjela, teda až po tom keď Baránok prevezme kráľovstvo, nie skôr a nie inokedy, ako uvádza verš 18, nastane čas jeho hnevu, čas mŕtvych, čas dať odplatu Božím služobníkom, prorokom a svätým a tým, ktorý sa boja Božieho mena (Malachiáš 3:16). Výraz nastane čas mŕtvych chápeme tak, že sa ním rozumie vzkriesenie mŕtvych, ktoré začne prvým vzkriesením. Preto som presvedčený, že vychvátenie Cirkvi (tých živých a mŕtvych, ktorí patria Kristovi, čo je prvé vzkriesenie) nastane za zvuku siedmej (poslednej) trúby.

Verš 1. Tesalonickým 4:17

Vo verši 17 okrem toho, čo sme už uviedli vyššie, sa nachádzajú tri dôležité údaje, ktoré si potrebujeme všimnúť podrobnejšie.

1. Prvým z nich je to, že ako vzkriesení mŕtvi, tak aj vychvátení živí pôjdu v ústrety Pánovi v oblakoch. Toto poukazuje na to, že táto udalosť bude svetu neviditeľná a spravodliví sa s Pánom stretnú tak, že svet, všetci ostatní ľudia žijúci na zemi, Pána v tejto etape jeho príchodu ešte neuvidia. To zodpovedá veršom 1. Tesalonickým 5:2, 2. listu Petra 3:4-18 (hlavne verše 4 a 10) a Zjavenie 16:15, v ktorých sa príchod Pána porovnáva s príchodom zlodeja v noci. Okrem toho, druhému príchodu Pána rozumiem tak, že tento príchod sa v materiálnom svete začne vzkriesením spravodlivých mŕtvych a vychvátením spravodlivých žijúcich a navyše, že obe tieto udalosti súvisia s počiatkom ustanovenia viditeľného tisícročného Božieho kráľovstva (Zjavenie kapitoly 19 a 20).

To, že v texte je použitá analógia vyjadrená výrazom zlodej v noci, poukazuje na dve veci:

a) že počiatok druhého príchodu Pána Ježiša Krista nastane neočakávane (ako keď príde zlodej) – zlodeja nikto na konkrétny dátum neočakáva – zlodej prichádza neohlásene. Počiatok príchodu Pána Ježiša teda príde neočakávane, znenazdania a neohlásene, ale on si príde vziať iba to, čo je jeho vlastníctvom, čo mu patrí, a to sú jeho vykúpení, ktorých si vykúpil svojou vlastnou krvou.

b) že príde v noci, poukazuje na to, že počiatok udalosti jeho druhého príchodu bude pre svet utajený, neviditeľný (v noci všetci spia a nevedia, čo sa okolo nich deje). Význam a dôležitosť skutočnosti, že príchod Pána k prvému vzkrieseniu a vychváteniu (aj celá táto udalosť) nebude pre ostatných ľudí priamo a bezprostredne viditeľný, vysvetlíme v ďalšom texte, v bode B.

2. Druhý údaj sa týka miesta stretnutia. Cirkev sa s Pánom stretne v povetrí, teda nie na zemi. Noha Pána Ježiša Krista sa pri stretnutí so svojimi vykúpenými nedotkne zeme. To sa stane neskôr, až sa uskutoční to, čo je ohlásené vyliatím siedmej čaše hnevu („Stalo sa!“ – Zjavenie 16:17). Aj v skutočnosti, že Pán Ježiš Kristus fyzicky zostúpi na pevnú zem až po vyliatí poslednej, siedmej čaše hnevu, môžeme vidieť potvrdenie, že On a jeho svätí (Cirkev) nebudú počas vylievania Božieho hnevu na zemi prítomní.

3. Tretí a najradostnejší údaj je ten, že keď sa s ním stretneme, budeme už vždycky s Pánom. Stretneme sa s ním raz a navždy. To je radostné. Je to radostná reálna nádej a pre jeho vykúpených potešujúca reálna zaslúbená skutočnosť, ktorá je pre nás „skutočná“ už teraz, ešte počas pobytu tu na tejto zemi (verš 18). Keď Písmo hovorí o nádeji, hovorí o nej ako o istej udalosti. Aj nádej, o ktorej hovorí Písmo v 1. liste Tesalonickým 4:13-18, je istá budúca udalosť. Je to nádej, ktorá už je odložená (hotová) v nebesiach (pozri napr. Rímskym 5:2). Nádej v Písme nie je taká, ako sa nádej chápe/prijíma vo svete, kde nádej je očakávaním, ktoré sa môže naplniť, nastať, ale aj nemusí nastať, nemusí sa naplniť. Nádej podľa Biblie je zaručenou udalosťou, ktorá však nastane, naplní sa až v budúcnosti. Takú nádej ľudia vo svete nemajú (verš 13).

Účel siedmich pečatí a siedmich trúb vzhľadom na Cirkev

V časti Lokalizácia udalosti prvého vzkriesenia sme ukázali, že Písmo umiestňuje (lokalizuje) vychvátenie Cirkvi do času zatrúbenia siedmej (poslednej) trúby. Vyššie sme tiež uviedli, že Cirkev síce neprejde obdobím vylievania siedmich čiaš Božieho hnevu, ale v dobe súženia ohlásenej siedmimi pečatami a siedmimi trúbami ešte na zemi bude prítomná^{P2}. Voľne povedané: vyhli sme sa súdu, unikli sme hnevu, ale súženiu siedmich pečatí a siedmich trúb budeme podliehať. Ako je to možné, keď sme vykúpení krvou Božieho Baránka, ktorý niesol trest za naše viny a hriechy na svojom tele? Je toto možné a je to v zhode s Písmom? Aký je účel toho, že Cirkev v období siedmich pečatí a siedmich trúb bude prítomná na zemi?

Na Božieho Baránka, na Ježiša Krista už bol vyliaty Boží hnev, ktorý patrilo nám. Kristus tento hnev, súd a trest vytrpel za nás, za naše hriechy a nepravosti. Boh je spravodlivý a to, čo už raz odsúdil a potrestal na Kristovi, je vyriešené a uzavreté, a preto nás súdiť a trestať už nebude. Písmo zaručuje, že tí, ktorí uverili evanjeliu Pána Ježiša Krista, majú odpustené hriechy, sú ospravedlnení, majú večný život a na súd neprídu („Amen, amen vám hovorím, že ten, kto čuje moje slovo a verí tomu, ktorý ma poslal, má večný život a nepríde na súd, ale prešiel zo smrti do života“ Ján 5:24) – druhá smrť sa na nich už nevzťahuje, nemá nad nimi moc, neuškodí im (Zjavenie 2:11, 20:6). V súžení ide však o niečo iné.

Nikde Písmo nehovorí o tom, že po obrátení sa k Bohu už v našom živote nebude žiadna bolesť, žiadne utrpenie, žiadne súženie, ale presne naopak: „upevňujúc duše učeníkov a napomínajúc ich, aby trvali vo viere, a hovorili, že musíme cez mnohé súženia vojsť do kráľovstva Božieho.“ (Skutky 14:22; Zjavenie 7:14; pozri aj 2. Tesalonickým 1:4). To, že Cirkev bude na zemi prítomná v dobe súženia, v dobe otvorenia siedmich pečatí a trúbenia siedmich trúb, nesúvisí s hriechmi a vinou, ale súvisí s vierou.

V živote spaseného bude veľa prenasledovania, bolesti a ťažkých životných situácií. Životné príbehy učeníkov Pána Ježiša a predovšetkým jeho apoštolov, sú toho dôkazom. Cieľ všetkého súženia a utrpenia je viacúčelový. V tomto článku túto otázku nezodpovieme komplexne, ale spomenieme aspoň to najpodstatnejšie, čo súvisí s našou témou.

Keď Pán Ježiš Kristus svojim učeníkom hovoril o posledných časoch, akoby s povzdychom im položil rečnícku otázku: „...Avšak keď príde Syn človeka, či aj nájde vieru na zemi?“ (Lukáš 18:8). Podobne aj apoštol Pavol píše Korinťanom: „Sami seba skúmajte, či ste vo viere, seba skúšajte. Alebo či sami seba neznáte, že Ježiš Kristus je vo vás? Iba ak by ste sa boli nedokázali.“ (2. Korintským 13:5). Podstata nášho vzťahu s Bohom stojí a padá na otázke našej viery. Preto aj otázka z Lukáša 18:8 a 2. Korintským 13:5 je podstatná, dôležitá a je legitímna, lebo „Bez viery nie je možné ľúbiť sa Bohu...“ (Židom 11:6)

Novozmluvné spisy zdôrazňujú potrebu a dôležitosť viery v našich životoch (napr. Efezským 2:8-9; Rímskym 1:17, 3:25-26; 1. Timoteovi 4:1). Vyzývajú a napomínajú vydržať (zotrvať) vo viere až do konca a hovoria o dokázanosti viery (Skutky 14:22; Rímskym 5:1-4; Židom 3:6; Ján 3:36; Kolosenským 1:21-23; Jakub 5:7-8). Zo všetkých príslušných a súvisiacich miest je asi najvýstižnejší verš: „aby dokázanie sa vašej viery, o mnoho cennejšie nad zlato, ktoré hynie, ale sa ohňom skúša, bolo vám nájdené na chválu, na česť a na slávu pri zjavení Ježiša Krista“ (1. Petrov 1:7). Tu je dokázanosť viery (preskúšaná a dokázaná/osvedčená viera) daná priamo do súvisu s druhým príchodom Pána Ježiša Krista.

Dokázaná viera

Dokázaná viera je viera, ktorá bola preskúšaná a v skúške obstála, ukázala sa ako pravá, pravdivá. Pravosť viery je (podľa Písma) potrebné overiť, dokázať, lebo s našou vierou to môže byť všelijako. Evanjelium sa zvestuje, ľudia sa obracajú, pripájajú sa k spoločenstvám, k cirkevným zborom, ale dôvodom ich „uverenia“ môžu byť rôzne motívy. Pre jedného je to napríklad túžba po prosperite a pokojnom komfortnom živote, pre iného dobré zdravie a pre ďalšieho zase nejaký iný motív. Ak je však Ježiš Kristus pre človeka len prostriedkom na dosiahnutie a naplnenie svojich pozemských cieľov, motívov a túžob, nie je to viera, o ktorej hovorí Písmo, ktorú od človeka očakáva a vyhľadáva u neho Boh. Nie je to viera, s ktorou sa dá predstúpiť pred Boha (Matúš 22:11-13; Židom 11:6). Pravá biblická spasiteľná viera je sústredená na Pána Ježiša Krista. Človek majúci pravú, skutočnú vieru miluje Ježiša Krista, dôveruje mu a zachováva jeho slovo (Ján 14:12-14, 21, 28-29, 16:24).

Preskúšanie viery

Pravá, skutočná, biblická viera je nerozlučne spätá s láskou (pozri 1. Petrov 1:7-9, hlavne verš 8) a vyúsťuje do lásky k Pánovi Ježišovi Kristovi – miluje ho, a preto ho chce nasledovať a byť stále s ním (Lukáš 9:23; Ján 10:27; 1. Petrov 2:21; Zjavenie 14:4). Takáto viera nie je samozrejmosťou, a preto musí byť preskúšaná. Boh teda do života vyznávajúcich vieru v Krista posielal skúšky, aby ich vieru preskúšal, otestoval. Test zjaví skutočné motívy viery a ukáže jej pravosť. Práve na tento účel, na preskúšanie viery, slúži utrpenie a súženie, ktoré ukáže, či človek naozaj miluje Ježiša Krista a nasleduje ho bez ohľadu na okolnosti, v ktorých sa nachádza (Zjavenie 20:4, 6:9, 12:17, 14:4). Preto aj do životov nasledovníkov Pána Ježiša Krista prichádza súženie, utrpenie a mnohé iné problémy. Otázka v skúške viery je takáto: Zostávam vo viere v Krista za každých okolností? Nasledujem Pána Ježiša bez ohľadu na to, ako trpím? Zostávam vo vzťahu s ním a v láske k nemu, aj keď prídem o všetko iné, vrátane svojho holého života?

Koho sa otázka dokázanosti viery a vytrvania vo viere až do konca týka v súvislosti s prvým

vzkriesením: živých alebo mŕtvych? Usudzujem, že živých. Prečo?

Z tých, ktorí sú mŕtvi, ktorí spia v prachu zeme (Daniel 12:2), na veliteľský povel Pána (1. Tesalonickým 4:16) pri prvom vzkriesení vstanú iba tí, ktorí zomreli vo viere v Krista. Títo svoju vieru dokázali a vo viere v Krista vydržali až do konca, do konca svojho života. Platí to aj opačne: Tí mŕtvi, ktorí pri prvom vzkriesení na hlas Kristov vstanú z mŕtvych, sú tí, ktorí vo viere v Krista zotrvali celý svoj život a v tejto viere aj zomreli. Tí spravodliví veriaci, ktorí nedošli do obdobia siedmich pečatí a siedmich trúb už medzi živými nie sú, a preto je otázka dokázanosti a vytrvania pri nich už zodpovedaná.

So živými je to inak. Sú živí a dokázanosť viery a vytrvanie v nej (v súvislosti s našou témou) sa ukáže/prejaví až v okamihu, keď zaznie Pánov veliteľský povel, hlas archanjela a trúba Božia (1. Tesalonickým 4:16, pozri opäť 1. Petrov 1:7). Preto dokázanosť viery a vytrvanie vo viere až do konca sa týka iba žijúcich spravodlivých a preukáže sa práve cez udalosti siedmich pečatí a siedmich trúb. Účelom zotrvania Cirkvi na zemi počas doby otvorenia siedmich pečatí a trúbenia siedmich trúb je teda preskúšanie pravosti viery a jej vytrvalosti až do konca^{P2}.

B. Spasenie Izraela

Starozákonným prorokom bolo zjavené, že Boh bude raz v budúcnosti súdiť národy. Títo proroci však vedeli, že súd sa bude týkať aj samotného Izraela pre jeho bezbožnosť a odpadlivosť (Ezechiel 39:23-24; Micheáš 1:1-5). Súčasne vedeli tiež to, že tento súd bude spojený aj so záchranou a s vyslobodením Izraela: „V tom čase povstane Michael, veľké knieža, ktorý stojí nad synmi tvojho ľudu, a bude čas súženia, akého nebolo, odkedy len je národom až do toho času. A v tom čase bude vyslobodený tvoj ľud, každý, kto bude nájdený zapísaný v knihe.“ (Daniel 12:1). Toto obdobie súdov je u starozákonných prorokoch pomenované ako deň Hospodinov (Izaiáš 13:6; Joel 2:1, 3:14; Ámos 5:18; Sofoniáš 1:7, 14-18)P1.

V tomto období súdov mnohí z Izraela zahynú. Sú a budú zotrvať v rozptýlení medzi národmi a uprostred týchto národov, nad/s ktorými budú prebiehať Božie spravodlivé súdy, Hospodin bude vo svojej spravodlivosti súdiť aj Izrael (pozri napr. Izaiáš 10:22-23). Podľa proroka Zachariáša zahynú dve tretiny Izraelcov, ale aj zvyšná tretina prejde veľkým trápením a súžením: „A stane sa po celej tejto zemi, hovorí Hospodin, že dve čiastky v nej budú vyplienené a zomrú, a tretia zostane ponechaná v nej. Ale aj tú tretiu uvediem do ohňa a prepálím ich, ako prepaľujú striebro, a skúsím ich, ako skúšajú zlato. On bude vzývať moje meno, a ja ho vyslyším. Povie: Je mojím ľuďom, a on povie: Hospodin, môj Boh.“ (Zachariáš 13:8-9). „Hľa, prepálím ťa, ale nie ako striebro, preberiem ťa v peci súženia.“ (Izaiáš 48:10). Táto tretina ponechaných je ten počet, to množstvo, ktoré je na iných miestach Písma nazvané ostatok Izraela (Izaiáš 10:20-23 a iní starozákonní proroci). Toto sú tí, ktorí sú podľa Daniela nájdení zapísaní v knihe a podľa iných starozákonných prorokov je to ten ostatok Izraela, ktorý bude spasený.

Tento ostatok zo Židov sú tí, o ktorých Pavol v Liste Rímskym 11:4-5 hovorí ako o ostatku (verš 5): „Ale čo mu hovorí na to Božia odvrátená? Zanechal som si sedem tisíc mužov, ktorí nesklonili kolena modle Bálovi. Takto teda stalo sa, že i v terajšom čase je zostatok podľa vyvolenia milosti“ a súčasne aj ako o celom Izraeli: „Lebo nechcem, bratia, aby ste nevedeli toho tajomstva, aby ste neboli sami u seba múdrymi, že zatvrdenie z čiastky stihlo Izraela dotiaľ, dokiaľ nevojde plnosť pohanov, a tak bude celý Izrael spasený, ako je napísané: Príde zo Siona Vysloboditeľ a odvráti bezbožnosti od Jakoba.“ (Rímskym 11:25-26).

Jedna tretina ponechaných Židov, tento ostatok, sú tí, ktorí sú podľa vyvolenia milosti (pozri Rímskym 11:5 a tiež Malachiáš 3:16-17 a Daniel 12:1). A len títo vyvolení prežijú deň Hospodinov, obdobie veľkého súženia, akého nebolo nikdy, odkedy sa stali národom. Len títo z Izraela prežijú obdobie súdov a vylievania Božieho hnevu (Daniel 12:1; Matúš 24:21). Tento ostatok Židov je teda ten celý Izrael, o ktorom Pavol píše v Rímskym 11:26. Tento ostatok sú tí, ktorých si Boh vo svojej milosti vyvolil a zachoval (Rímskym 11:4-5). To sú tí, ktorí, keď uvidia prichádzajúceho a dlho očakávaného Mesiáša, uveria v neho a povedia: „Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“ [„Hľa, zanecháva sa vám váš dom pustý. Amen vám hovorím, že ma už nikdy nevidíte, dokiaľ nepríde čas, keď poviete: Požehnaný, ktorý prichádza v mene Pánovom!“ (Matúš 23:39; Lukáš 13:35)] „...On bude vzývať moje meno, a ja ho vyslyším. Poviem: Je mojím ľuďom, a on povie: Hospodin, môj Boh.“ (Zachariáš 13:9). Tak celý Izrael (tento ostatok zo Židov) uverí a uzná Ježiša Krista ako svojho Mesiáša. Tým bude celý Izrael zmierený s Bohom a spasený (Rímskym 11:26-27) a navráti sa mu jeho prospech a požehnanie (Izaiáš 59:20-21).

Izraelci sú rozptýlení po celej tvári zeme. Preto je potrebné, aby príchod Pána Ježiša vzhľadom na nich a na skutočnosť, že sú rozptýlení medzi národmi po celej zemi, bol viditeľný všetkým obyvateľom zeme, čím je zaistené, aby ho videl každý Izraelec, čiže celý ostatok Izraela (čiže celý Izrael), teda každý, kto do tohto počtu patrí: „Hľa, prichádza s oblakmi a uvidí ho každé oko, aj tí, ktorí ho prebodli, a nariekať budú nad ním všetky pokolenia zeme. Áno, amen.“ (Zjavenie 1:7; pozri aj Zachariáš 12:10, 10:20; pozri aj Rímskym 14:11 a Filipským 2:10). Takto hovoril aj sám Pán Ježiš svojim učeníkom: „Lebo ako vychádza blesk od východu a ukazuje sa až na západ, tak bude aj príchod Syna človeka. A hneď po súžení tých dní zatmie sa slnce, a mesiac nedá svojej žiare, a hviezdy budú padať z neba, a nebeské moci sa budú pohybovať. A vtedy sa ukáže znamenie Syna človeka na nebi, a vtedy budú plakať všetky pokolenia zeme a uvidia Syna človeka, prichádzajúceho na nebeských oblakoch s mocou a slávou veľkou.“ (Matúš 24:27 a 29-30).

Spasenie ostatku Izraela je dôvod, prečo Pán Ježiš Kristus po svoju Cirkev príde neviditeľne, nepozorovateľne, nebadane, „ako zlodej v noci“, ale po celý Izrael (ostatok) príde tak, že ho

uvidia všetky pokolenia zeme (Matúš 24:30). Keď príde po Cirkev, Židia ešte nebudú pripravení na stretnutie s ním. Preto ho vtedy ešte nemôžu či nesmú uvidieť, a to je dôvod, prečo jeho príchod pre Cirkev bude pre všetkých obyvateľov zeme, a tým aj pre ostatok Židov, neviditeľný a nepozorovateľný. Židom povedal, že ho dovedy nevidia, až kým nepríde ten čas, keď ho budú túžobne očakávať (Lukáš 13:35). Ten čas pre nich nastane až na konci obdobia súdov a vylievania Božieho hnevu. Až po tomto bude celý Izrael, čiže vyvolený ostatok Izraela, prepálený v peci súženia a pripravený prijať Mesiáša, Ježiša Krista z galilejského Nazareta. Bude to v zmysle textu Matúš 24:30-31 v čase jeho viditeľného príchodu na zem.

Ostatok sa navráti, ostatok Jakobov, k silnému Bohu, Udatnému Hrdinovi.

Lebo keby bolo tvojho ľudu, Izraela, ako morského piesku, len ostatok sa navráti z neho.

Usúdená záhuba zaplaví spravodlivosťou ako povodeň.

Lebo záhubu, a to pevne usúdenú, učiní Pán Hospodin Zástupov uprostred celej zeme.

Izaiáš 10:21-23

Blahoslavený a svätý, kto má diel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci.

Ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.

Zjavenie 20:6

Odkazy:

1) Článok je treťou časťou série Čo Písmo učí o vzkriesení mŕtvych. Predchádzajúce časti:

a) Vzkriesenie mŕtvych – úvod, Solas číslo 37, zima 2017, str. 34-36.

b) Medzi smrťou a vzkriesením, Solas číslo 38, jar 2018, str. 28-31.

c) Vzkriesenie v Starom a Novom zákone, Solas číslo 38, jar 2018, str. 31-36.

Vysvetlivky (V1):

V1. Niektorí autori obe udalosti, vzkriesenie spravodlivých mŕtvych a vychvátenie spravodlivých žijúcich, označujú výrazom vychvátenie (či vytrhnutie) alebo vytrhnutie Cirkvi. Pritom všetky tieto výrazy jednoducho znamenajú prenesenie Cirkvi zo zeme do neba. Dávame prednosť výrazu prvé vzkriesenie v zhode so Zjavením 20:5-6, ale používame aj oba ďalšie výrazy. Výrazom prvé vzkriesenie, ktorý používame najčastejšie, chceme podčiarknuť skutočnosť, že ide o tých, nad ktorými druhá smrť už nemá moc, sú kňazmi Boha a Krista, budú s ním kraľovať tisíc rokov (pozri aj 1. Petrov 2:9) a podľa 1. Korinským 15:23 sú to (iba) tí, ktorí sú/patria Kristovi.

Poznámky (P1 – P2):

V týchto poznámkach predkladáme náčrt rámca udalostí posledných dní, ktoré v článku opisujeme. Z poznámok je zrejmé, ako chápeme opisované udalosti a súvislosti medzi nimi v rámci posledných dní.

P1. Sedemdesiaty týždeň Danielovho proroctva.

Kniha proroka Daniela načrtáva históriu židovského národa a pohanských národov od doby po babylonskom zajatí až po druhý Kristov príchod (po založenie tisícročného kráľovstva). Daniel hovorí o „sedemdesiatich týždňo-rokoch“ (Daniel 9:24-27). Toto proroctvo o sedemdesiatich „týždňo-rokoch“ (pre stručnosť v ďalšom týždňo-rok = Danielov týždeň) má pre pochopenie histórie a udalostí posledných dní kľúčový význam. Podľa biblických učiteľov a vykladačov je

koniec 69. týždňa oddelený od počiatku 70. týždňa dlhším bližšie neurčeným obdobím. Pričom 70. týždeň je obdobie dĺžky siedmich kalendárnych rokov, ktoré budú plynúť tesne pred druhým príchodom Krista. V tejto dobe sa antikristus (podľa 2. Tesalonickým 2:3 „človek hriechu, syn zatratenia“) zmocní vlády nad svetom a bude prenasledovať svätých a Izrael.

Podľa všetkého sa tento 70. týždeň, a tým aj vláda antikrista, začne podpísaním zmluvy na sedem rokov s mnohými – a aj s Izraelom (Daniel 9:27). O tomto týždni sa hovorí ako o súžení Jakobovom (Jeremiáš 30:7) a podľa Matúša 24:21 je to veľké súženie. Toto súženie zachváti celý svet, nielen Izrael. Bude však vzhľadom na vyvolených skrátene na polovicu, teda na 3 a pol roka (Matúš 24:21-22).

Podľa biblického proroctva sa táto doba siedmich rokov rozpadne na dve obdobia po tri a pol roku (pozri napr. Daniel 12:7-13). Prvých tri a pol roka bude obdobie, o ktorom budú ľudia hovoriť: Pokoj a bezpečnosť (1. list Tesalonickým 5:3). Zmluva medzi antikristom a Izraelom bude zrušená po prvých tri a pol roka a vtedy náhle príde na nich zahynutie ako bolesť na tehotnú ženu, a neujdu (1. list Tesalonickým 5:3). To bude počiatok druhého tri a pol-ročného obdobia, ktoré môžeme chápať ako vlastné „Jakobovo súženie“ alebo vlastné „veľké súženie“, v ktorom budú Izrael a ľudia na celom svete kruto prenasledovaní a súžení. Tak uvádza Daniel – a síce, že od počiatku doby veľkého súženia až do jeho konca rozmetávať silu svätého ľudu uplynie tri a pol roka (Daniel 12:7). Na konci tohto druhého tri a pol-ročného obdobia Pán Ježiš Kristus fyzicky príde na zem. Zostúpi z nebies na Olivový vrch pri Jeruzaleme. Do tohto druhého tri a pol-ročného obdobia radíme udalosti ohlasované rozlomením siedmich pečatí, trúbením na siedmich trúbach a vylievaním siedmich čiaš. Podľa Zjavenia 3:10 je to hodina pokušenia, ktorá príde na celý svet.

Legenda k obrázku:

A: antikrist uzavrie zmluvu s mnohými (Daniel 9:27)

Druhý príchod Pána - Solas - čítanie o živote v Kristu

Autor: Drahoslav Vajda

A–B: Danielov 70-ty týždeň v trvaní 7 kalendárnych rokov

C: odstránenie ustavičnej obete, pustošiaca ohavnosť (Daniel 12:11; Matúš 24:15)

A–C: čas zdanlivého/falošného pokoja a bezpečia po uzavretí zmluvy s antikristom v trvaní 3,5 roka

C–B: čas veľkého súženia skrátenej pre vyvolených (v trvaní 3,5 roka)

C–D: rozlamovanie siedmich pečatí

D–E: trúbenie na siedmich trúbach

C–E: súženie, ktorým prejde Cirkev

E: vychvátenie Cirkvi, stretnutie s Pánom v oblakoch

E–F: vylievanie siedmich čiaš Božieho hnevu

F: druhý príchod Pána (viditeľný), znamenia na nebi (Matúš 24:27)

Poznámka k obrázku: Starozákonné proroctvá a evanjeliové texty o druhom príchode Krista a skonaní sveta sú schematické a sumarizujú udalosti bez toho, aby presne určovali ich chronológiu (časovú postupnosť) a trvanie. Typickým príkladom sú texty o vzkriesení spravodlivých i nespravodlivých na súd (Daniel 12:2) a roztriedenie na kozlov a ovce (Matúš 25:31-46), v ktorých sa časovo nerozlišuje medzi súdnou stolicou Kristovou (2. Korintským 5:10) a súdom veľkého bieleho trónu (Zjavenie 20:11).

P2. Doba veľkého súženia

Keď Pán Ježiš Kristus hovoril o udalostiach na konci časov, upozornil svojich učeníkov na to, že príde veľké súženie: „Lebo vtedy bude veľké súženie, akého nebolo od počiatku sveta až doteraz, ani už nikdy viac nebude.“ (Matúš 24:21) Z jeho slov vyplýva, že to bude neobvyklá doba a doteraz nevídané súženie. Aj inokedy ich upozorňoval na to, že do ich života príde súženie, prenasledovanie a rôzne problémy (Ján 16:33), ale toto veľké súženie na konci časov bude úplne iné.

Doba veľkého súženia sa bude líšiť od všetkých ostatných súžení, ktoré doteraz prišli. Predovšetkým to bude súženie, ktoré postihne celý svet, nielen nejakú miestnu oblasť alebo jednotlivca. Druhá odlišnosť bude v tom, ako sa budú ľudia správať. Napr. pri rozlomení šiestej pečate sa ľudia skryli do jaskýň a skál vrchov a vraveli vrchom a skalám: Padnite na nás a prikryte nás pred tvárou toho, ktorý sedí na tróne a pred hnevom Baránka, lebo prišiel ten veľký deň jeho hnevu, a kto môže obstáť? (Zjavenie 6:15-17). Ľudia namiesto toho, aby v tej dobe, keď ich postihne nešťastie, hľadali Boha a utiekali sa k nemu v pokání a vo viere, ako je to dnes a čoho sme svedkami v týchto dňoch, nečinia pokánie, rúhajú sa Bohu a utekajú preč od neho (Zjavenie 9:20-21, 16:9 a 11).

Veľké alebo Jakobovo súženie podľa Knihy Zjavenie postihne celý svet (Zjavenie 3:10) a ľudia budú chcieť radšej zomrieť ako prísť k Bohu (Zjavenie 9:6). Bude to v dôsledku veľkej bezbožnosti a satanovho zvodu na konci časov (2. Tesalonickým 1:8, 2:9-10).

Doporučené články:

[Druhý príchod Pána - argument](#)

[Druhý príchod Pána Ježiša Krista](#) - Deň Kristov (linka na web drahoslav.solas.sk)

Umiestnené. 11. 5. 2019

Druhý príchod Pána - Solas - čítanie o živote v Kristu

Autor: Drahoslav Vajda

Upravené: 25. 3. 2023